

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu 30 lipca 2025 r.
wniosku skazanego D.L.

o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z 23 maja 2024 r. sygn. akt VIII AKa 46/24, zmieniającego wyrok
Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 18 października 2022 r. sygn.
akt

V K 131/21,

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. oraz
art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić wniosek skazanego bez rozpoznania;
2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć
skazanego.

UZASADNIENIE

D.L. pismem z 18 lipca 2024 r. zasygnalizował zaistnienie bezwzględnej
przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu Apelacyjnego w
Warszawie, a więc wskazanej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., domagając się w związku
z tym wzruszenia wyroku kończącego prawomocnie zakończone postępowanie w
jego sprawie, co stosownie do treści art. 542 § 3 k.p.k., dopuszczalne jest tylko *ex
officio*.

Wskazana wada prawna miała dotyczyć wyroku Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z 23 maja 2024 r. sygn. akt VIII AKa 46/24 i miała polegać na udziale
w składzie orzekającym: SSA X. Y., SSA X.1 Y.1, SSA X.2 Y.2, SSA X.3 Y.3 oraz
SSA X.4 Y.4, powołanych na urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa

ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Wyrokiem tym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z 18 października 2022 r., sygn. akt V K 131/21.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego D.L., zarzucając m.in. uchybienie, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku przez sąd nienależycie obsadzony, a to z powodu zasiadania w składzie Sądu Apelacyjnego w Warszawie sędziów powołanych do tego Sądu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej mocą ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), na skutek czego doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności sędziowskiej, niezapewniającej niezależności władzy sądowniczej od władzy wykonawczej i ustawodawczej.

Sąd Najwyższy wyrokiem z 29 maja 2025 r., sygn. akt II KK 64/25 uwzględnił kasację obrońcy D.L., stwierdzając wadliwość zaskarżonego wyroku związaną z bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W związku z tym uchylił w stosunku do tego skazanego zaskarżony wyrok i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

W świetle zakresu podmiotowego powyższego wyroku kasatoryjnego Sądu Najwyższego, rozpoznanie kwestii dopuszczalności wznowienia postępowania z urzędu z powodu wady zaskarżonego orzeczenia, wzmiankowanej w sygnalizacji skazanego, także w kontekście art. 542 § 4 k.p.k., stała się bezprzedmiotowa. Spowodowało to odstąpienie od rozpoznania wniosku skazanego o wznowienie postępowania z urzędu i pozostawienie go, na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., bez rozpoznania. Natomiast na podstawie art. 639 k.p.k., rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania wznowieniowego.

[WB]

[r.g.]

